

блѣннѣхъ да единого Христа приобрящѣ. „ (Філіппс: г. 8.) Вѣзъ тебѣ оубо состоишь въ рожденіи міра, и самого себе. Подобенъ врань може да блѣде и въ любовь та на ближняго. Понѣже подхъ името на ближняго всѣки человекъ съ разумѣва: но иныи человекъ е въ по горенъ степенъ, нежели дрѣво: така на примѣръ, най ближнѣ камъ мене е родителъ атъ и средникъ атъ ми, нежели незнаемі-атъ и чужді-атъ: по ближнѣхъ правобѣрні-атъ, нежели иновѣрні-атъ: по ближнѣхъ единосѣмецъ атъ, нежели чуждестранецъ атъ: по ближнѣхъ благодѣтель атъ и пріятель атъ, нежели непріятель атъ и врагъ атъ. По евангелска та заповѣдь ѿдхажавамы съ. всѣте тѣмъ да любимъ и за полза та ѿ насъ да радѣемъ: свѣдѣе когда не можемъ всѣте наедно да благодѣтельствуемъ, трѣбва единого ѿ дрѣвниго да предпочтемъ: така на примѣрѣхъ средникъ атъ ѿ чуждаго, правобѣрні-атъ ѿ иновѣрнаго, и прѣчаемъ. Тебѣ различіе повелѣва Апостолъ Павелъ точно да съ сохрани „ да дѣлаемъ благо ко всѣмъ, паче же къ приснымъ въ вѣрѣ „ (къ Гал: г. 3.) то есть, съ согласны те въ вѣра та съ насъ. И въ дрѣво мѣсто: „ аще кто ѿ своихъ, паче же ѿ домашнихъ не промышляеть, вѣры ѿвергася есть, и невѣрнаго горшій, есть. „ (1. Тім: г. 8.) Тебѣ стѣно трѣбва да речемъ и за любовь та камъ себѣси. Яко и любовь та камъ себѣси е велика, и ни съ ближняго съ ѿверavamo да съ любимъ, както себеси, а не повечи ѿ себеси: свѣдѣе любовь та камъ обрѣто добро, то есть за да съ сохрани въ цѣлость св-